

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva žalobce

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

Žaloba podaná dne 4. května 2018 – Pšonka v. Rada

(Věc T-289/18)

(2018/C 249/48)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobce: Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ukrajina) (zástupce: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/333 ze dne 5. března 2018, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 2018/326 ze dne 5. března 2018, a to v rozsahu, v němž se tato rozhodnutí a nařízení vztahují na žalobce.
- rozhodl, že Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu

- žalobce odůvodňuje svou žalobu mimo jiné tím, že Rada Evropské unie nejednala při přijetí rozhodnutí (SZBP) 2018/333 ze dne 5. března 2018 s řádnou péčí, neboť se před přijetím napadaného rozhodnutí nevypořádala s tvrzeními žalobce a důkazy předloženými žalobcem, které svědčí ve prospěch žalobce, a vycházela zásadně ze stručného shrnutí Generální prokuratury Ukrajiny a nepožadovala žádné doplňující informace o průběhu vyšetřování na Ukrajině.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení vlastnického práva žalobce

- žalobce v této souvislosti tvrdí, že omezení, která jsou proti němu přijata, jsou nepřiměřená, nadbytečná a porušující záruky mezinárodněprávní ochrany vlastnického práva žalobce.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobce zaručených mu Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod

— žalobce v této souvislosti tvrdí, že přijetím omezujících opatření vůči němu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, presumpci nevinu, jakož i ochranu soukromého vlastnictví.

Žaloba podaná dne 7. května 2018 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-292/18)

(2018/C 249/49)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estevão a J. Saraiva de Almeida, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2018) 955 ze dne 27. února 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a to v rozsahu, v němž z financování Evropskou unií vylučuje některé Portugalskem vykázané výdaje ve výši 1 052 101,05 eura, neboť představují „Dluhy nesprávně vykázané v tabulkách přílohy III, kdy se neuplatnilo pravidlo 50/50“;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává porušení ustanovení článků 32 a 33 nařízení (ES) č. 1290/2005 ⁽¹⁾ a článku 54 nařízení (ES) č. 1306/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 2005, L 209, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 549).